

Đề bài: Viết bài văn nghị luận bàn về **giải pháp giúp các bạn trẻ tăng cường sự kết nối và giao cảm với thiên nhiên**

Bài làm

Cuộc sống hiện đại đang cuốn con người vào vòng xoáy của công việc, học hành, áp lực và công nghệ. Trong dòng chảy ấy, có một điều tưởng chừng rất nhỏ nhưng lại đang dần mai một – đó là sự kết nối giữa con người với thiên nhiên. Đặc biệt ở thế hệ trẻ hôm nay, việc sống gần gũi và thấu cảm với thiên nhiên không còn là một thói quen quen thuộc. Điều này đặt ra một câu hỏi đáng suy ngẫm: Làm thế nào để khơi lại nhịp cầu giao cảm ấy, để mỗi người trẻ tìm lại được sự hòa hợp và bình yên từ thiên nhiên?

Kết nối và giao cảm với thiên nhiên không đơn thuần là việc đi dã ngoại hay chụp ảnh với cây cỏ. Đó là sự rung động trong tâm hồn khi lắng nghe tiếng suối chảy, khi ngửi thấy mùi đất sau cơn mưa, hay khi ngược nhìn bầu trời và thấy lòng mình nhẹ bẫng. Đó là cảm giác được làm bạn với thiên nhiên, coi cây cối, cỏ hoa, sông núi là một phần trong đời sống tinh thần. Nhưng đáng tiếc, giữa thời đại số, không ít bạn trẻ dần đánh mất sự rung cảm ấy. Những chiếc điện thoại thông minh, mạng xã hội và nhịp sống gấp gáp khiến nhiều người quên mất việc mở lòng với thế giới tự nhiên.

Không khó để bắt gặp hình ảnh một lớp học giờ ra chơi, nơi học sinh cắm cúi vào màn hình thay vì trò chuyện, nô đùa hay đơn giản là hít thở không khí trong lành. Việc thiếu giao tiếp với thiên nhiên khiến các bạn trẻ ngày càng mệt mỏi, xa rời thực tại và có nguy cơ rơi vào trạng thái căng thẳng, thậm chí trầm cảm. Đây không chỉ là vấn đề cá nhân, mà còn là một biểu hiện của một xã hội đang dần mất cân bằng trong mối quan hệ với môi trường sống.

Dĩ nhiên, không thể phủ nhận rằng thời đại nào cũng có những đòi hỏi riêng. Nhưng thiên nhiên chưa bao giờ là điều xa xỉ. Nó hiện diện trong từng ngọn cỏ, từng làn gió, từng ánh nắng – và luôn sẵn sàng đón nhận con người trở lại. Vì thế, thay vì giam mình trong bốn bức tường, tại sao chúng ta không thử đi dạo dưới tán cây, hay đơn giản là dành một buổi chiều để ngồi nghe chim hót? Những khoảnh khắc ấy không chỉ giúp cơ thể được thư giãn mà còn nuôi dưỡng tâm hồn theo cách mà không thiết bị công nghệ nào có thể thay thế.

Không chỉ dừng lại ở việc tận hưởng, người trẻ hôm nay cần học cách sống có trách nhiệm hơn với môi trường. Việc trồng một cái cây, giữ gìn vệ sinh công cộng, tiết kiệm điện, hay nói không với các hành vi phá hoại thiên nhiên đều là những hành động nhỏ nhưng đầy ý nghĩa. Nhà trường, gia đình – những nơi gieo mầm nhân cách – cũng cần tạo ra nhiều cơ hội để học sinh được sống giữa thiên nhiên nhiều hơn, được cảm nhận, trải nghiệm và yêu quý nó một cách chân thành. Một ngôi trường với nhiều cây xanh, một lớp học có ánh sáng tự nhiên, hay một buổi ngoại khóa ở vùng quê – tất cả đều có thể là chiếc cầu nối tâm hồn học sinh với thế giới tự nhiên xung quanh.

Quan trọng hơn hết, mỗi người cần tỉnh táo trước những hành vi gây tổn hại đến môi trường. Chúng ta không thể ngồi yên khi rừng bị tàn phá, khi dòng sông bị đầu độc, hay khi những loài động vật quý hiếm dần biến mất. Sự im lặng trước những tổn thương của thiên nhiên cũng đồng nghĩa với sự vô cảm trước tương lai chính mình.

Với tôi, thiên nhiên là người thầy dạy sự kiên nhẫn, là người bạn nhắc nhở tôi sống chậm lại và lắng nghe. Càng gần gũi với thiên nhiên, tôi càng hiểu rằng cuộc sống chỉ thực sự trọn vẹn khi ta biết yêu thương và gìn giữ những điều giản dị quanh mình. Mỗi cơn gió, mỗi giọt mưa, mỗi lần chạm vào đất là một lời nhắc nhở âm thầm nhưng tha thiết: hãy sống hài hòa, biết kết nối, và đừng bao giờ để trái tim mình khô cằn giữa thiên nhiên tươi đẹp này.